

Finansklagenemnda Person

Uttalelse FinKN-2017-120

20.3.2017

SpareBank 1 Skadeforsikring AS

Sykeforsikringer/barnekasko

Ulykke - plutselig, uforutsett og ytre begivenhet – alpint – kneskade.

Konkret vurdering av om en kneskade, som oppstod ved fall i alpinbakke, kunne anses som en ulykkesskade etter vilkårene. Nemnda vurderte faktum slik at skaden oppsto som følge av fallet og konkluderte med at skade som følge av fall er en ulykkesskade etter vilkårene. Nemnda viste til at forsikrede var en erfaren alpinist og at fallet skjedde i en lett løype. Når det var tilfelle, fant nemnda ikke grunn til å legge vekt på selskapets risikotakingsanførsel.

Saksfremstilling

Forsikrede (f. 1998) skadet kneet under skolens skidag 3.3.15. Fastlegen skrev i en henvisning for videre behandling av korsbåndsskaden 13.6.16:

Falt på ski i mars 2015. Pådro seg en partiell fremre korsbåndruptur. Har gått til fysioterapi 1/2 år samt drevet med egentrening siden i høsten 2015. Opplever fremdeles at kneet er instabilt og kan hovne opp i kneet etter rel. lite fysisk aktivitet. Trener på treningsstudio.

Det fremgår av skrivet at legen ved undersøkelse 15.4.15 mente at funnene var mest forenlige med partiell ruptur av fremre korsbånd og kraftig margødem i bakre tibia.

I skademelding til selskapet, 6.9.16, heter det at forsikrede: "Falt på ski, vridning i kne, korsbåndsskade.

I e-post den 13.9.16 er skadetilfellet beskrevet slik:

Dette er sånn som L. beskriver ulykken 03.03.2015:
L. var på skidag i Norefjell alpinsenter. Kjørte nedover og stoppet. Da hun stoppet, falt hun slik at begge bindingene løste ut. Hun hadde fryktelig vondt da hun reiste seg, men trodde kneet bare var forslått. Hun kjørte litt mer på ski etter fallet, da hun sluttet og kjøre ski for å reise hjem var det vondt/vanskelig å bøye kneet, det var også problematisk å få av ski utstyret. ...

Nav godkjente skaden som yrkesskade 30. juni 2015. Selskapet avslo erstatning 6.10.16, under henvisning til at det ikke forelå noen ulykkesskade.

I klage til selskapet ga forsikrede en utfyllende beskrivelse av hendelsen:

... Når det har gått nesten 1,5 år siden ulykken er det klart at det er vanskelig å se tilbake. Vi, L. og vennene hun kjørte sammen med har gått nøye gjennom dagen.

... Hun kjørte sammen med S. og T. S. først, L. og så T. L. ansees som en erfaren og dyktig alpinist som har kjørt på ski siden hun var 5 år. Været var lett overskyet med god sikt. L. kjører alltid med briller. Bakken de kjørte i er blå, dvs lett og heter Noreløypa nedre (1c).

Der løypene møtes, kjørte S. som også er en erfaren alpinist videre, mens L. skulle vente på T. som ikke er så erfaren.

Kjørte nedover og stoppet. Dette var samme løype som S. nettopp hadde kjørt nedover i. Da hun stoppet, falt hun slik at begge bindingene løste ut. L. sier nå at hun ikke stoppet, men falt før hun fikk stoppet. T. kom etter og så at L. falt stygt. T. stoppet ved L. Han som er uerfaren falt ikke? ...

Vi har nå i ettertid forstått at hvorfor L. falt er avgjørende i denne saken. Vi har sett på skiene, de ser bra ut, ikke merke etter stein, L. hadde briller, dvs god sikt, hun er erfaren og SKULLE ikke falle der hvor verken S. som er erfaren kjørte rett før henne og T. den uerfarne klarte å stoppe kontrollert like etter.

Det som er sannsynlig i denne saken at det var en uforutsett ytre begivenhet som forårsaket at L. falt. Kanskje en rot eller lignende i nedfarten. Det kan jo ikke bevises eller motbevises så lenge etter hendelsen.

Forsikrede har anført at det foreligger en ulykkesskade. Selv om man ikke vet hvorfor hun falt, er det sannsynlig at det var en uforutsett ytre begivenhet som forårsaket fallet. Dette særlig når man tar i betraktning at de to andre som kjørte samme løype, ikke falt. To andre forsikringsselskap og Nav har godtatt fallet som en ulykke. Ulykken skjedde under en skoletur, og ikke en alpinkonkurranse, jf. uttalelse 2015-399. Risikoen man utsetter seg for på en skoletur er vesentlig lavere enn en alpinkonkurranse.

Selskapet har anført at det ikke foreligger en ulykkesskade. Korsbåndskaden skyldes ikke en plutselig begivenhet, og skadeårsaken synes å falle inn under den alminnelige og påregnelige risiko som foreligger ved kjøring i slalåmbakke, og som klager med viten og vilje har utsatt seg for, jf. nemndas uttalelse 2015-399 og 2014-276.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Forsikrede har en barne- og ungdomsforsikring III som blant annet omfatter erstatning ved varig medisinsk invaliditet som skyldes ulykke. I vilkårenes pkt. 5.2, som gjelder medisinsk invaliditet som skyldes ulykke, defineres ulykkesskade som "en fysisk skade på kroppen forårsaket av en plutselig, uforutsett og ytre begivenhet (ulykkestilfelle)". Tilsvarende definisjon av ulykkesskade er ikke tatt inn i vilkårenes pkt. 6 som gjelder erstatning ved lege-, tannlege- og reiseutgifter som skyldes ulykke, og det er der heller ikke vist til definisjonen i pkt. 5.2 første ledd. Nemnda tilføyer at vilkårene ikke inneholder noen oppregning av aktiviteter som ikke er dekket, jf. fal. § 13-6.

Selskapet har anført at skaden ikke er forårsaket av en uforutsett, ytre begivenhet, men av forsikredes egen kroppsbevegelse. Selskapet har videre hevdet at man må tilpasse seg den risiko som man har tatt med viten og vilje.

Nemnda peker på at fastlegen i notatet 13.6.16 angir skadeårsaken som fall. Det samme fremgår av meldingen om yrkesskade til Nav 3.6.15, og er lagt til grunn i Navs vedtak 30.6.15, hvor skadens art angis som forvridning ved "fall på ski". I skademelding til selskapet 28.6.16 er likeledes "fall på ski" nevnt. Det samme fremgår av en ny skademelding 6.9.16. Også i de beskrivelser av hendelsesforløpet som er innhentet senere, er fall angitt som skadegrunn "stoppet, falt hun slik at begge bindingene løses ut. Hun hadde fryktelig vondt da hun reiste seg ..." og "L sier nå at hun ikke stoppet, men falt før hun fikk stoppet." Nemnda finner at det må legges til grunn at skaden skyldes fallet. Nemnda har tidligere lagt til grunn at skade som følge av fall er ulykkesskade i forsikringsvilkårenes forstand, jf. uttalelse 2013-534 med henvisninger til tidligere avgjørelser.

Selskapet har imidlertid som nevnt anført at forsikrede har utsatt seg for en påregnelig risiko ved kjøring i en slalombakke. Selskapet har ikke bestridd at forsikrede var en erfaren alpinist og at kjøringen fant sted i en blå, dvs. lett løype. Når så er tilfellet, finner ikke nemnda å kunne legge vekt på risikotakingsanførselen.

Uttalelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Forsikrede gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Ingrid Smedsrud (nestleder), Hege Opheim, Mildrid Felland, Gro Farestvedt, Paal Bjønness og Ingebjørg Kiil.